



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a z členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **B.**, bytom v **L.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29.augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10.februára 2009, č.k. 1Sd/1/2009-16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10.februára 2009, č.k.1Sd 1/2009-16, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 10.februára 2009, č.k. 1Sd/1/2009-16, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 4.decembra 2008 číslo X. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka do 22.novembra 2006, (do dňa, od ktorého žiadala priznať starobný dôchodok) nespĺnila podmienku potrebnej doby dôchodkového poistenia (10 rokov), preto jej žiadosť o starobný dôchodok bola zamietnutá v súlade so zákonom. Pred dňom, od ktorého žiadala priznať starobný dôchodok, získala navrhovateľka 7 rokov a 333 dní obdobia dôchodkového poistenia. Krajský súd preskúmal rozhodnutie odporkyne zo 4.decembra 2008 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok podľa § 65 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Poukázal na skutočnosť, že v konaní o preskúmanie uvedeného rozhodnutia súd nemohol skúmať správnosť postupu žalovanej pri posudzovaní nároku navrhovateľky na invalidný dôchodok. V dôsledku skutočnosti, že navrhovateľka nespĺnila podmienku pre priznanie starobného dôchodku, spočívajúcu v získaní rokov dôchodkového poistenia podľa § 65 zákona o sociálnom poistení, odporkyňa podľa záverov súdu prvého stupňa správne postupovala, keď žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok zamietla.

Navrhovateľka včas podaním odvolaním napadla rozsudok krajského súdu a žiadala ho zrušiť. Uviedla, že svojím podaním zo 4.januára 2009, doručeným Krajskému súdu v Prešove 8.januára 2009 žiadala o preskúmanie rozhodnutia, ktorým odporkyňa zamietla jej žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Uviedla, že celý život trpí ťažkou depresiou a až neskoršie sa dozvedela, že 1 odpracovaný rok, ktorý jej chýbal k invalidnému dôchodku sa dal aj doplatiť, avšak navrhovateľku o tom nikto neinformoval. Navrhovateľka nestihla odpracovať 1 rok pre svoju chorobu, a preto nemohla následne ani platiť poisťné, v dôsledku čoho nemá v súčasnosti potrebnú dobu poistenia.

Odporkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2, § 246c OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny, a preto odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Zo spisov vyplýva, že rozhodnutím odporkyne zo 4.decembra 2008 číslo X. bola podľa § 65 zákona o sociálnom poistení zamietnutá žiadosť navrhovateľky zo 4.augusta 2008 o starobný dôchodok z dôvodu, že navrhovateľka ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku získala 7 rokov a 333 dní obdobia dôchodkového poistenia, a preto nespĺnila podmienku potrebnej doby 10 rokov dôchodkového poistenia podmieňujúcu vznik nároku na starobný dôchodok. Z podania navrhovateľky zo 4.januára 2009, ktoré bolo označené navrhovateľkou ako odvolanie a doručené na Krajský súd v Prešove vyplýva, že navrhovateľka sa domáha priznania prípadného invalidného dôchodku. Hoci jej žiadosť o starobný dôchodok bola zamietnutá dôvodne, lebo získala len 7 rokov a 333 dní obdobia

dôchodkového poistenia, domáhala sa aj vysvetlenia, prečo jej nevznikol nárok na invalidný dôchodok. Poukazovala na skutočnosť, že nezískala potrebnú dobu v zamestnaní, lebo nemohla pracovať a tvrdila, že potrebnú dobu poistenia mohla odporkyňa skúmať z hľadiska splnenia podmienok na ktorúkoľvek z posudzovaných dávok (starobný dôchodok, alebo invalidný dôchodok).

Treba preto pripomenúť, že invalidný a starobný dôchodok sú odlišné dávky dôchodkového poistenia (zabezpečenia) a pre vznik nároku na každú z nich sa splnenie zákonných podmienok posudzuje samostatne podľa iného zákonného ustanovenia a ku dňu, od ktorého občan žiada o ich priznanie. Skutočnosť, že odporkyňa v rozhodnutí o starobnom dôchodku neuviedla dôvody, týkajúce sa nároku na invalidný dôchodok, nemala vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia odporkyne o starobnom dôchodku navrhovateľky, lebo súčasne so žiadosťou o starobnom dôchodku nerozhodovala (a ani rozhodovať nemala) o nároku navrhovateľky na invalidný dôchodok. Námietku, že z rozhodnutia odporkyne o jej starobnom dôchodku nemožno zistiť, prečo tie isté roky, z ktorých odporkyňa vychádzala pri posudzovaní starobného dôchodku, nezohľadnila aj pri posudzovaní invalidného dôchodku, preto odvolací súd nemohol zohľadniť. Pri posudzovaní vzniku nároku navrhovateľky na starobný dôchodok musela odporkyňa posudzovať podľa zákona rozhodné obdobie predchádzajúce dňu, od ktorého žiadala navrhovateľka dôchodok priznať, ale pri rozhodovaní o jej invalidnom dôchodku v roku 1990 musela zohľadniť obdobie pred vznikom invalidity navrhovateľky. Predmetom konania o starobnom dôchodku nebolo posudzovanie splnenia podmienok nároku na invalidný dôchodok v roku 1990, preto odporkyňa nemohla v dôvodoch rozhodnutia o starobnom dôchodku znova vysvetľovať podmienky nároku na invalidný dôchodok navrhovateľky v roku 1990. Prípadným doplatením poistného za roky, v ktorých navrhovateľka nepoberala dôchodok, sa súd v tomto konaní nemohol zaoberať, lebo jeho povinnosťou bolo skúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne na základe skutočného stavu veci.

Z dávkových spisov vyplýva, že rozhodnutím Úradu dôchodkového zabezpečenia z 19. júla 1990 číslo X. bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, pretože navrhovateľka nebola zamestnaná po dobu potrebnú pre nárok na invalidný dôchodok podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a novú žiadosť o invalidný dôchodok navrhovateľka nepodala. Súd prvého stupňa preto nemohol skúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti

o invalidný dôchodok z roku 1990, lebo uvedené rozhodnutie už je právoplatné a iné rozhodnutie o invalidnom dôchodku sa v spise nenachádza.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak preskúmaval zákonnosť rozhodnutia odporkyne zo 4.decembra 2008 číslo X., ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku, lebo z opravného prostriedku navrhovateľky zo 4. januára 2009 vyplýva, že navrhovateľka sa nedomáhala preskúmania rozhodnutia, ktorým jej bola zamietnutá žiadosť o priznanie invalidného dôchodku ale rozhodnutia o jej starobnom dôchodku, ktoré aj pripojila k opravnému prostriedku.

Súd prvého stupňa preto správne preskúmal rozhodnutie, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku, a neskúmal zákonnosť rozhodnutia, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku, lebo toto rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť.

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v písomnom vyhotovení rozsudku nie je totožný s výrokom rozsudku vyhláseným na pojednávaní 10.februára 2009, preto pripomína, že v odvolacom konaní bolo predmetom konania to rozhodnutie, ktoré súd prvého stupňa skúmal a ktoré je uvedené vo výroku jeho rozsudku, verejne vyhlásenom na pojednávaní.

Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil tým, že použil správne ustanovenia právneho predpisu, keď preskúmaval rozhodnutie odporkyne vo veci starobného dôchodku a nezaoberal sa vecnou správnosťou právoplatného rozhodnutia odporkyne o invalidnom dôchodku navrhovateľky z roku 1990, ktoré nebolo predmetom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Náhradu trov odvolacieho konania súd účastníkom nepriznal, lebo navrhovateľka nebola v konaní úspešná a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2010

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová